

Η θαυμαστή διάσωση του Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Εκκλησία σήμερα 24 Ιανουαρίου επιτελεί ανάμνηση της θεοσημείας, της θαυμαστής δηλαδή, διάσωσης, του Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου από την πτώση μεγάλου βράχου από την εγκλείστρα.

Ο Άγιος Νεόφυτος γεννήθηκε το 1134 μ. Χ. στα Λεύκαρα. Σε ηλικία δεκαοκτώ ετών οι γονείς του θέλησαν να τον παντρέψουν. Για ν' αποφύγει το γάμο κατέφυγε στο Μοναστήρι του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, κοντά στο χωριό Κουτσοβέντης στη νότια πλαγιά του Πενταδάκτυλου, για να ασκητέψει. Εκεί υπηρέτησε και έμαθε τα πρώτα γράμματα και γρήγορα αποστήθισε όλο το Ψαλτήρι. Την έφεσή του αυτή διαπίστωσε ο ηγούμενος και του όρισε ως νέο διακόνημα εκείνο του βοηθού εκκλησιάρχη.

Ως αληθινός μοναχός, αγαπούσε την απομόνωση και την άσκηση. Έτσι, πήγε να προσκυνήσει τους Αγίους Τόπους και να αναζητήσει χώρο, για να ασκητέψει. Γρήγορα όμως απογοητεύτηκε, γιατί η περιοχή είχε προ καιρού κατακτηθεί από τους Μουσουλμάνους Άραβες και οι Σταυροφόροι που κατέφθαναν στην περιοχή συγκρούονταν μαζί τους, προσπαθώντας να ανακαταλάβουν την Παλαιστίνη.

Έτσι ο μοναχός Νεόφυτος επέστρεψε στην Κύπρο. Το πλοίο κατέπλευσε στην Πάφο. Από εκεί προγραμματίζε να μεταβεί στη Μικρά Ασία, που ήταν ακόμη ελεύθερη και ανθούσε σ' αυτήν ο μοναχισμός, για να εκπληρώσει τη διακαή επιθυμία του να γίνει ασκητής. Όταν όμως ετοίμαζε το ταξίδι του, έπεσε θύμα ληστείας, έχασε το ναύλο και έμεινε δέσμιος στην Πάφο. Αντιλαμβανόμενος τη θεία απόφαση, αναζήτησε χώρο κατάλληλο για πνευματική άσκηση και υποσχέθηκε να παραμείνει έγκλειστος. Τον τόπο εκείνο ονόμασε «Εγκλείστρα».

Έζησε σ' αυτήν εξήντα ολόκληρα χρόνια. Εκεί έφτιαξε το κελί του και ένα μικρό ναό, που τον αφιέρωσε στον Τίμιο Σταυρό (όπως ήταν και ο ναός της γενέτειράς του Λεύκαρα). Σε ένα σημείο του ναού έσκαψε τον τάφο του. Εκεί, έγκλειστος, ασκείτο και μελετούσε διάφορα συγγράμματα τα οποία φύλαττε με περισσή επιμέλεια. Ο αυτοδίδακτος Νεόφυτος ήταν ακούραστος μελετητής και σύντομα αναδείχθηκε σε σπουδαίο συγγραφέα.

Ο ενάρετος βίος του και η φήμη του οδήγησαν τον τότε επίσκοπο Πάφου Βασίλειο Κίνναμο να έρθει σε επαφή μαζί του και να τον πείσει να χειροτονηθεί ιερέας. Το σημαντικό αυτό γεγονός και η επιθυμία πολλών πιστών να ακολουθήσουν το παράδειγμά του, τον οδήγησε στην απόφαση να ιδρύσει μοναστήρι, με το Καθολικό αφιερωμένο στη Κοίμηση της Θεοτόκου.

Έτσι, ο Όσιος Νεόφυτος άρχισε να κηρύττει και παράλληλα να συνεχίζει το συγγραφικό έργο. Αυτή η προσφορά όμως απαιτούσε προσήλωση στη προσευχή και ησυχία. Έτσι δεν εγκατέλειψε την Εγκλείστρα του. Αντίθετα, όταν μοναχοί και πιστοί εμπόδισαν την απομόνωσή του, ανέβηκε πιο ψηλά στο βράχο και λάξευσε μια νέα πιο μικρή Εγκλείστρα που την ονόμασε «Άνω Σιών». Στις 24 Ιανουαρίου του 1198 μ. Χ. ο Νεόφυτος κατρακύλησε από την «Άνω Σιών», αλλά σώθηκε ως εκ θαύματος. Αυτό το θαυμαστό γεγονός τιμά σήμερα η Εκκλησία μας.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου